

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 2. Alia de Acedia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79340)

flammeis ignitionibus succenditur. Sic Acedia omni tentationum impulsui facile aperitur, & cedit: nam omnium cogitationum, & tentationum sentina, est otium. Joannes à S. Germaniano de exempl. & rer. similic. l. 1. c. 2.

§. II.

Alia de Acedia.

Acedia est diffidentia de propriis viribus cum auxilio Dei implendi ardua. Ab hac quisquis fuerit corde possessus, veluti defunctus, quodam insensibilitatis aggere agnoscitur esse sepultus. S. Laurentius Justinianus l. 1. de spir. animæ interitu.

Acedia est tadium mentis in bonum; nausea spiritualis, & intellectualis boni; stomachatio cibi vivificantis animam; sentina foetens navigantis vitæ; apertum ostium ad ingredientes iniquitates; pondus sensualitatis deprimens; odium activorum; aspera responsio ad excitantes. Va! clamat ad Missam, euge! ad mensam; hospitium peregrinantium malorum; secessus procerum infernalium. Hac sedens in cathedra malæ quietis, & cella deliciarum, Deo vocanti non respondet, Angelo excitanti non consentit, advenienti virtuti non assurgit, salubriter consulenti non credit, duci recte ducenti non obedit, collegam activum repellit, aut odit; consimilem amplexatur, & diligit. Propter frigus piger arare noluit; mendicabit ergo astate; & non dabitur illi. Prov. 20. 4. Cogetur mendicare in astate decoquentis Judicii, seu in claritate Sanctorum. Sed non dabitur ei de laboribus aliorum, ut refocillet animam suam; neque de aliorum victoria suscipiet ille coronam. Sed nec justificabitur de justitia in labore agentium vitam suam: nam scriptura dicit: *juxta opera manuum suarum retribuetur ei.* Prov. 14. 12. Et alibi: *dote ei de fructu manuum suarum.* Prov. 31. 31. non alienarum; & laudent eum in portis operæ ejus, non aliorum. Simon Cals. l. 8. c. 49.

Acediosi in aula diaboli habent officinam Camerariorum; otium pulvinar diaboli. In

hoc differt dominium diaboli ab aliis; quia nemo vult servos otiosos solus demon. Item sunt vasa vacua in cellario diaboli, apta quovis repleti vitiis. Diabolus illorum medicus &c. Joannes de Broymard summa Prædicantium. Acediosi.

§. III.

Acediam vitandi motiva, & amuleta.

Subcinericius panis, 3. Reg. 19. 6. cibus optimus est contra Acediam. Panis subcinericius, est memoria mortis; quæ multum reficit animam contra Acediam: incutit enim timorem; timor verò sollicitudinem operatur; sollicitudo torporem excitat. Hugo Card. hic.

Sedentes in tenebris & umbrâ mortis. Ps. 106. 10. Sedere accipitur in Scriptura, pro ignavum esse, & voluptatibus deditum. Ignaviam locus ille significat. S. Nilus lib. ascetico.

Dixi ego in corde meo. Ecclæ. 1. 1. Id est, in hanc considerationem deveni, propter spirituales in considerando afflictiones. Unde verbum est non Sapientiæ sed Acediæ; quæ non inveniens quietem interius, quærit exterius. Dixi igitur: *vadam, & affluam deliciis.* S. Bonaventura hic.

Osculabatur pedes ejus, & unguentum ungebat. Luc. 7. 38. Ideo unguentum ungebat Domini pedes, & innovabat opera noviculus; quia novum hominem noverat, & variabat opera; nè velut otiosa pateretur ab ipso repulsam. Quia nec standum est otiose ante divinos pedes, qui non quieverunt in opere nostræ salutis; sed per montes, & planities; civitates, & castella; per maria, & desertas, fecere discursum; donec confingerentur in cruce, ad expectandum omnem peccatricem animam. Simon Cals. l. 8. c. 40.

Acediosi semper verberantur à demonibus sine quiete. S. Vincentius Ferrerius Dom. 17. post Trinit. serm. 2.

Vide plura Labor. Otium, Tepiditas. Peccata capitalia.

TITULUS II. ADULATIO.

§. I.

Figuræ, & Symbola.

Ex Veteri.

Fac mihi pulmentum, sicut velle me nosti. Gen. 27. 4. Adulatorum hæc cura maxima est; ita dicere, ita facere; uti velle norunt dominos. Jam scitur, quid velint domini: loquuntur, ajunt Isaia 30. 10.

nobis placentia. Jeremias Drexelius Orb. Phaët. de adulat. c. 1. §. 2.

Fili, si se lactaverint peccatores &c. Prov. 1. 10. Adulatorum titulus nutrices diaboli sunt. Gerulæ cunas agitant, canunt; quod citius, & suavius, infantem sopiant. Sic adultores maligno cantu, laudibus, approbatione, in soporem dant eos, quos blandis verbis velut in cunas condunt. Drexelius Orb. Phaët. c. 1. de adul. §. 1.

Res.